BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Haftalık gazete
100 krş.
29 Nisan 1977
Sayı 2

SOSYALİZM BAYRAĞINI MECLİSE DİKELİM

Mücadelemiz, emperyalizm faşizm ve her türlü gericilik ülkemizden yokedilinceye kadar sürecektir. Zafer işçi sınıfınındır

Behice BORAN

Güçler birleştirilmelidir

Meclis'te sosyalist denetim kurulmalıdır

DEMOKRATİK TOPLUMSAL MUHALEFET SEÇİMLERDE KENDİSİNİ EN İYİ, EN GÜÇLÜ BİÇİMDE GÖSTEREBİLMELİ, AYNI GÜÇLE PARLAMENTODA TEMSİL EDİLMELİDİR.

PARLAMENTODA SOSYALİST DENETİM VE GÖZETİM MUHAKKAK KURULMALIDIR. PARLAMENTO BURJUVA PARTİLERİNİN DİKENSİZ GÜL BAHÇESİ OLMAMALIDIR!..

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM EMEKÇİLER!

İLERİCİ GENÇLER, AYDINLAR!

DEMOKRATLAR, SOSYALİSTLER!

Önümüzdeki seçimlerin önemi büyük. Ülkemiz her zamankinden daha ağır ve yoğun bir emperyalist, faşist baskı ve tehdit altında. Emperyalizme bağımlı işbirlikçi büyük sermaye güçleri ülkenin siyasal, ekonomik ve toplumsal yaşamını kesin kontrolu altına almak istiyor.

Son altı yıllık dönem ilericiler, demokratlar, yurtseverler ve sosyalistler için alınacak derslerle doludur.

Bu altı yıllık dönemin yarıya yakın bölümü açık faşist uygulamalarla, diğer yarıya yakın dönemi de nisbi demokratikleşme aralığı dışında faşist tırmanışa ilişkin işlem ve politikalarla geçmiştir.

Bütün bunlara rağmen ülkemizde toplumsal bilinçlenme ve demokratik toplumsal muhalefet güçlenmiş, boy atmıştır.İşçi sınıfı, emekçi kitleler politik ve demokratik mücadele alanında zengin ve verimli deneyler kazanmışlardır.

Bugün, her zamankinden daha iyi biliniyor ki, yalnız sosyalizm mücadelesinin değil, ulusal bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin de öncü gücü, motor gücü işçi sınıfıdır.

DEMOKRASİ İÇİN

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin bütünlüğü, işçi sınıfının politik gücünün önderliğinde savunulur, sürdürülür. Bu mücadelede işçi sınıfının ve tüm demokratik güçlerin en geniş birlik ve dayanışmaları çerçevesinde verilir ve başarıya ulaşır.

5 Haziran günü seçimler var.

Seçimler ve parlamento da, işçi sınıfının ve yandaşı emekçi kitlelerle burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesinin aracı ve alanı arasındadır.

Bunun içindir ki, demokratik toplumsal muhalefet seçimlerde kendisini en iyi en güçlü biçimde gösterebilmeli, aynı güçle parlamentoda temsil edilmelidir.

Parlamentoda, sosyalist denetim ve gözetim muhakkak kurulmalıdır.

1965-1969 döneminde parlamentoda TİP'in temsil edilmesi burjuva partilerinin uykularını kaçırmıştır. Bu olgu örneklerle bilinmektedir.

Bu arada ısrarla tekrarlanan bir yanlışa değinmekte yarar vardır.

Önümüzdeki seçimlerde önemli olan, CHP'nin tek başına iktidar olması değil, CHP'nin işçi sınıfımızın politik partisi aracılığıyla demokratik çizgide ve sol doğrultuda tutulmasıdır.

CHP özünde bir burjuva partisi olmasına rağmen, temsil ettiği kitle tabanı itibariyle diğer burjuva partilerinden farklıdır. Bunun içindir ki, Türkiye İşçi Partisi CHP'ye seçimler öncesinde emperyalizme ve faşizme karşı iş ve güç birliği önerisinde bulunmuştur.

CHP, Türkiye İşçi Partisi'nin önerisini gerekçesiz olarak reddetmiştir.

HEP BİRLİKTE...

Sınıf mücadelesinde dargınlıkların, küskünlüklerin yeri yoktur. Bunun içindir ki, Türkiye İşçi Partisi kitlesel tabanı, gücü olan demokratik, ilerici parti ve kuruluşlarla ve bu arada CHP ile emperyalizme ve faşizme karşı güç ve işbirliği etme girişim ve çabalarını ileride de sürdürecektir.

Türkiye İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi Türkiye İşçi Partisi bu mücadele ve çabasında kendi programından ve temel politik çizgisinden hiçbir ödün vermeyecek ve bu doğrultudaki çalışmalarını en kısa bir süre için olsun ertelemeyecek, arka plana almayacaktır...

İşçi ve emekçi kitlelerin bağımsız politik gücü Türkiye İşçi Partisi gerek parlamento içinde sosyalistlerin sesini ve denetimini duyurarak, gerekse parlamento dışındaki demokratik toplumsal muhalefetle birlik ve dayanışma kurarak mücadelesini sürdürecektir.

İşte bunun için güçler birleştirilmeli, sosyalistlerin parlamentoda temsili sağlanmalıdır.

Unutmayalım, yarın bugünden kurulur!...

BÖLÜCÜLÜK SUÇLAMASI VE "BÖLÜCÜLÜK"

Varolan durumdan yarar sağlayan, zarar görenin durumunun bilincine varmasını istemez. Düzenden çıkarı olan, düzenin herkesin çıkarına olduğunu savunur. Birlikten, dayanışmadan dem vurur. Yerinden, yaşamından memnun olan, herkesin ayni yerde kalmasını, yaşamın böyle devam edip gitmesini ister.

Sömürücülerin, egemen sınıfların, birlikten, dayanışmadan bahsedip durmaları bundandır. Onlar ister ki, sınıfsal çıkarlar arasındaki zıtlık görülmesin. Onlar ister ki, düzenden zarar gören, ezilen, sömürülen kendi çıkarları için mücadele etmesin. İşçi ve emekçi kitlelerin dikkatini, bunun için hep dışa çevirmeye, sahte hedefler yaratmaya çalışırlar.

Burjuvazinin en gerici, azgın, saldırgan kesimleri ve onların MC'yi kuran partileri, varolan durumu gözlerden saklamakta, düzeni savunmakta, en çıplak, en ilkel yollara başvuruyor. Bir yandan birlikten, beraberlikten söz edip, öte yandan etnik ayrımları körüklüyor, mezhepleri farklı yurttaşları birbirine düşürmeye uğraşıyorlar. Orta Anadolu'nun bazı bölgelerinde ve asıl Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da faşizan zulmü, terörü yoğunlaştırıyorlar. Burjuvazinin öteki kanadı da, birlik bütünlük sloganlarını ağızlarından düşürmüyor. Ama bu sefer CHP etrafında birliğin zorunluluğunu, CHP iktidar olmazsa faşizmin kurulacağını, yurt sorunlarının çözülemeyeceğini iddia ederek ortaya atıyor. CHP etrafında birlik adına işçi sınıfının bağımsızlığından vazgeçmesini istiyor. İşçi sınıfını, çıkarlarının patronların bir bölümünün çıkarlarıyla baştan sona ortak olduğuna inandırmaya çabalıyor. Köylüleri, memurları, esnaf ve zanaatkârları, diğer emekçi işçi sınıfı ile bir bütün halinde, bağımsız, demokratik, sömürüsüz bir toplum kurma hedefinden saptırmaya çalışıyor.

Faşizme ve emperyalizme karşı, tüm demokratik antiemperyalist güçlerin en geniş birlik ve dayanışmasının sağlanması gündemdedir. Ama bu görev bir burjuva partisi olduğu için demokratik güçler arasında en kaypak, en kararsız bir tutum içinde olan CHP'yi güçlendirmek, onu tek taraflı olarak desteklemekle yerine getirilmez. Bütün emekçi kitlelerin öncüsü olan işçi sınıfı, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin de umudu, tutarlı, kararlı gücüdür.

İşçi ve emekçilerin sosyalist hareketi Türkiye İşçi Partisi, kendi bağımsızlığını feda ederek değil, ona sıkı sıkıya sarılarak, boyuna daha güçlenip, gelişerek demokratikleşme mücadelesi içindeki görevlerini yerine getirebilir. Demokratik güçler arasında birlik ve dayanışma ancak farklı sınıfsal güçlerin farklı örgütler aracılığıyla ortak bir platformda anlaşıp, birlikte mücadele etmeleriyle sağlanabilir. İki temel sınıf, işçi sınıfı ve burjuvazinin çıkarları tek bir bayrak altında, hele hele burjuvazinin bayrağı altında savunulamaz.

CHP işte bu durumu, bu gerçekleri işçi ve emekçi kitlelerden saklamaya çalışmaktadır. Ekonomik ve sosyal gelişmenin insan iradesinden, isteklerinden bağımsız olarak var ettiği temel sınıfları inkâr etmektedir. Gene "sınıfsız, imtiyazsız, kaynaşmış kitleyiz" demektedir. Bölücülük suçlamalarıyla asıl bölücülüğü, Türkiye İşçi Partisi ile işbirliği ve dayanışmadan kaçmasını gözlerden saklamaya çalışmaktadır.

Demokrasi mücadelesinin güçlenmesi, başarıya ulaşması, yarının bugünden kurulabilmesi için MC partilerinin ve CHP'nin bu aldatmacalarına hayır denmelidir.

GÖREV

Selam dünya işçi sınıfına

1 MAYIS'I KUTLUYORUZ...

Bir 1 Mayıs işçi Bayramını daha kutluyoruz. Bu güzel bayram gününde gür seslerimizle tekrarlıyoruz:

SELAM DÜNYA İŞÇİ SINIFI HAREKETİNE!

SELAM DÜNYA SOSYALİST SİSTEMİNE!

SELAM ULUSAL KURTULUŞ HAREKETLERİNE!

YAŞASIN, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM MÜCADELESİ!

SELAM DÜNYANIN VE TÜRKİYE'NİN AYDINLIK GELECEĞİNE!..

1 Mayıs, dünya işçi sınıfı mücadelesinin bir simgesi olarak kutlanır. Ama 1 Mayıs tüm emekçilerin, sömürülen, ezilen, hor görülen, tüm halk kitlelerinin bayramıdır.

1 Mayıs, düşün, bilim,sanat özgürlükleri kısıtlanan tüm aydınların, can güvenliğini, öğrenim güvenliğini yitirmiş öğrenci gençliğin de bayramıdır...

Çünkü işçi sınıfı tüm kötülüklerin kaynağı sömürüyü ortadan kaldırmak, tam insanca yaşama olanağına kavuşmak için verdiği mücadeleyi, bu sınıf ve tabakaların ve kitlelerin verdikleri demokratik mücadele ile birleştirerek ve tümüne önderlik etme görevini üstlenerek yürütür. Ve işçi sınıfı, kendi kurtuluşuyla birlikte, tüm sömürülen, ezilen, hakları yenilenleri de kurtarmış olacaktır.

Bu evrensel gerçeği, dünya emperyalist sistemi ve işbirlikçi yönetimleri de bilmektedir.

Türkiye'de de, burjuvazi ve egemen sınıflar tarihin çarkının sola, sosyalizme doğru döndüğünü bilmektedirler. Bilmekte ve korkmaktadırlar. Korku ve telaş içindedirler. Gencecik hayatları söndürmeleri bundandır. İşçi sınıfına saldırıları, silahlı saldırıları bundandır. Sanat, düşün ve bilim hayatını, basın ve haberleşme özgürlüklerini kısıtlamak istemeleri bundandır. İşçi sınıfının ve yandaşı emekçi kitlelerin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini önlemeye çalışmaları, set çekmeye kalkmaları bundandır. Tüm şoven baskıcı uygulamaların, terör, şiddet, kıyım ve kışkırtmaların, ayrımların nedeni bundandır.

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ BAYRAMIDIR. AMA 1 MAYIS AYNI ZAMANDA TÜM EMEKÇİLERİN, SÖMÜRÜLEN, EZİLEN, HOR GÖRÜLEN, TÜM HALK KİTLELERİNİN BAYRAMIDIR. DÜŞÜN, BİLİM, SANAT ÖZGÜRLÜKLERİ KISITLANAN TÜM AYDINLARIN, CAN GÜVENLİĞİNİ, ÖĞRENİM GÜVENLİĞİNİ YİTİRMİŞ ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN DE BAYRAMIDIR...

ÇÜNKÜ İŞÇİ SINIFI TÜM KÖTÜLÜKLERİN KAYNAĞI SÖMÜRÜYÜ ORTADAN KALDIRMAK, TAM İNSANCA YAŞAMA OLANAĞINA KAVUŞMAK İÇİN VERDİĞİ MÜCADELEYİ, BU SINIF VE TABAKALARIN VE KİTLELERİN VERDİKLERİ DEMOKRATİK MÜCADELE İLE BİRLEŞTİREREK VE TÜMÜNE ÖNDERLİK ETME GÖREVİNİ ÜSTLENEREK YÜRÜTÜR.

Ama biliyoruz ki, ne yapsalar faşizmi bu memlekete yerleştiremeyceklerdir.

Faşizmin bugün tırmanmakta oluşu bizi ne şaşırtıyor ne de ürkütüyor. Biliyoruz ki, Türkiye'nin ve tarihin gidişini yolundan saptırmak kimsenin elinde, gücünde değildir.

Tarihi insanlar yapar.

Tarihi, insan topluluklarından meydana gelen sosyal sınıflar mücadelesi yapar. Bu bilinç içinde işçi sınıfımız, azimle, kararla, inançla ve yiğitlikle yürümektedir.

Tüm sosyalistler yürümektedir. Tüm ilerici, demokratik güçler, yurtseverler yürümektedir. Bağımsızlığa, demokrasiye, sosyalizme doğru. 1 Mayıs bayramı bu mücadelenin bayramıdır, bu mücadelenin bayrağıdır. Kutlu olsun!...

Şanlı bir tarih

1 Mayıs gününün uluslararası işçi sınıfı bayramı olarak kutlanması tarihi bir olaya dayanır.

Bu olaydan bugün için de alınacak dersler vardır. Bu dersleri iki yönde toplamak mümkündür.

İlki, demokratik hak ve özgürlüklerin, burjuvazinin lütuf ve ihsaniyle kendiliğinden gerçekleşmediğidir; bu hakların burjuvaziden koparılarak, diş sökercesine sökülüp alındığıdır.

1880'lerde Amerikan işçi sınıfı, bugün artık çok doğal karşılanan, tartışması bile yapılmayan sekiz saatlik iş gününün kabulü için mücadele veriyordu.

Bunun için, 1 Mayıs günü ülke çapında grevlere gittiler, vuruldular, yaralandılar, öldüler, idam edildiler. 1 Mayıs'ı kutlarken dünya işçi sınıfının şanlı mücadelesini ve yiğit savaşçılarını unutmamak gerek.

1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak kabulüne yol açan olaylardan alınacak ikinci ders, işçi sınıfının dayanışma ve birliğinin önemidir.

Sekiz saatlik iş günü için 1886'da Amerikan işçi sınıfı bir baştan bir başa harekete geçti, ülkede yaygın grevler yer aldı. Şikago'da patronların ajanları ve polis, silahsız işçilere silahla saldırdılar, cana kıydılar. Ardından tutaklamalar, yargılamalar geldi. Olaylar Amerika dışında da yankılandı. Başka ülkelerde de protesto gösterileri, grevler yapıldı. Sekiz saatlik işgünü bütün bu direniş ve mücadeleler sonucu kabul ettirildi.

Ve 1 Mayıs, dünya işçi sınıfının mücadelesinin bir simgesi olarak işçi bayramı günü yapıldı...

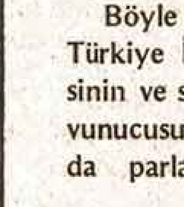
TİP DİYOR Kİ...

Türkiye İşçi Partisi'ne ilişkin sinsi bir propagandanın el altından devamlı işlendiğini öğreniyoruz. Türkiye İşçi Partisi'nin son anda seçimlerden çekileceği yalanı işçi, emekçi kitleler arasında yayılmak isteniyor.

Böyle bir şey kesinlikle doğru bir şey değildir. Türkiye İşçi Partisi ulusal bağımsızlığın, demokrasinin ve sosyalizmin tek tutarlı, samimi ve güçlü savunucusu olarak seçimlere girmektedir ve sonucunda parlamentoda mutlaka temsil olunacaktır.

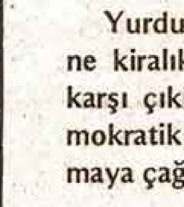
Amerika, Başkan Carter'in yaptığı konuşmalarla bu seçimlerde Milliyetçi Cephe'yi desteklediğini dolaylı yoldan belli etmiştir. Böylece, her zaman belirttiğimiz üzere, emperyalizmin dışımızda bir güç değil, iç politikamızdaki etken olduğu, rol oynadığı bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Şunu önemle belirtelim ki, dört yılda bir 1 milyar dolar karşılığı Türkiye toprakları üzerinde ABD'ye imtiyazlar tanıyan Amerika ile burjuva iktidarlar arasında imzalanan birçok ikili anlaşma Türkiye'nin ulusal bağımsızlığı ve egemenlik haklarıyla bağdaşmaz.

Yurdumuzun bir karış toprağı bile ne satılıktır, ne kiralık. Türkiye İşçi Partisi bu ikili anlaşmaya karşı çıkmayı yurtseverliğin gereği bilir ve tüm demokratik, yurtsever güçleri bu anlaşmaya karşı çıkmaya çağırır...

ÇARK

Ankara Beylerbeyi yaptığınız nedir?..

GÖREV'i çıkartırken. yalana karşı GÖREV, dolana karşı GÖREV, anlamında amacımızı anlatmış, Nazım'dan da bir alıntı yapmıştık.

Sömürü ve soygunla beslenen bu toplumsal sistemde ses'in, söz'ün yalan söylediğini siirleştiren Nâzım, şiirinin bir yerinde de, bunca yalanın temelini okumuştu:

"- Bu bezirgan saltanatı bu zulüm bitmesin diyedir..."

GÖREV'in ilk sayısı 100 bin bastı, dağıttı.

Ancak sözlerimizden, en çok Ankara Valisi Durmuş Yalçın (eski adıyla Durmuş Kabakçı) alınmış olacak ki, gazetemizin dağıtımına karşı tüm yasa dışı yolları harekete geçirdi.

Yollarda bellerde gazetemizi satan. dağıtan arkadaşlarımızı polis marifetivle vakalatıp nezarete attırdı.

Bir çok arkadaşımız nezarette vasa dışı işlem ve hakeret gördü.

Gazetemizin Ankara ve dolavlarında okunmasını engellemeki için Vali elinden geleni ardına koymadı.

Türkiye Cumhuriyetinin başkentini, Osmanlı eyalet mantığının kabalığıvla vönetmeğe kalkışan Durmuş Yalçın'ın yasa dışı yollarla haşır neşir olmasına ilişkin ilk örnek değildir bu.

Demokratik kitle örgütlerine karşı tutumu henüz unutulmadı. Keyfi yöntem ve işlemlerle TÖB-DER'i, TÜM-DER'i, TÜTED'i kapatmaları, Ankara Belediye Başkanının görevine son vermeğe kalkısmaları unutulmadı,

Vali ile Bevlerbevini birbirinden ayıran ve toplumun tarihi gelişme yasalarıyla anlamını bulan bazı yasal farklar vardır.

Bay Yalçın fazlaca padişah masallarıyla sekillendiği anlaşılan davranışlarıyla beylerbeyliğine mi özenmektedir?

Yoksa, ardındaki MC iktidarının düğmesi ile mi hareket etmektedir?...

Değilse, yaptığı nedir?

Malum bir mantıkla "dün dündür. bugün bugündür" ama bu işin bir de yarını vardır.

Durmuş Yalçın'ın hesapları bugüne dek yargı organlarından çok döndü. Yarın da dönecektir.

Yalnız bu değil. ülkemizdeki tüm antidemokratik girişim ve hevesler püskürtülecek. yarınlar aydınlık olacaktır...

Tarih buna tanıktır...

Varlık ÖZMENEK

KONGRE KARARLARI

Kurulduğu günden başlayarak güncel görevin demokratikleşme olduğunu belirleyen, Programında ve Tüzüğünde bu temel görevin altını çizen Türkiye İşçi Partisi, demokratikleşme mücadelesi ile ilgili Parti tutumunu Merkez Yönetim Kurulu'nun 8 Temmuz 1975 tarihli toplantısında kabul edilen Demokrasi Bildirgesi'nde somutlamıştır. Parti'nin gelişme tarihinde önemli bir yer tutan bu bildirge, tutarlı ve sonuç verici bir demokrasi mücadelesinin şu dört temel üzerinde yükselebileceğine işaret etmektedir:

Demokrasi mücadelesi aynı zamanda emperyalizme karşı mücadele ile birlikte verilmelidir.

Demokrasi mücadelesi anti-demokratik eğilim ve uygulamaların ekonomik kaynaklarının kurutulmasını da hedef almalıdır.

Tutarlı demokrat olmak, tutarlı demokrasi mücadelesi vermek, bu mücadeleyi tüm toplum yapısının demokratikleşmesi için mücadele düzeyine yükseltmekle mümkündür.

Politik demokratikleşme, özgürlüklerin kısıtlamalardan kurtarılıp geliştirilmesi , demokrasi mücadelesinin, güncel, ivedi gündem maddesidir.

Demokrasi Bildirgesi, demokrasi mücadelesinin üzerinde yükseleceği temellere işaret etmenin ötesinde Parti'nin demokratikleşme görevini nasıl kavradığını açıklayan, "sosyalist, ilerici, demokrat, bütün yurtseverlerin birlikte yürüteceği tutarlı bir demokrasi mücadelesinin hedefleri"ni somutlayan bir bölüme de yer vermiştir.

Türkiye İşçi Parti'si 1. Büyük Kongresi, Demokrasi Bildirgesi'nin "Demokrasi Mücadelesinin Ortak Platformu" başlıklı bu bölümde belirtilen bütün hedeflerin geçerliliklerini ve önemlerini bugün de aynen koruduğunu belirtir.

GÖREV
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
Sahibi ve Sorumlu Yazişleri Müdürü
VARLIK ÖZMENEK

Yönetim Yeri:Konur Sok. 15/8
Kızılay - ANKARA
İstanbul Bürosu : Piyerloti Cad. 21/1
Cağaloğlu

Dizgi: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. 17 97 04
Baskı: Daily News Web Ofset - 18 82 88

Seçim erkene alınınca

Taban fiyatları uykuya yatırıldı

TÜRKİYE'DE YURT İÇİNDE ÜRETİLEN 560 MİLYAR LİRALIK DEĞERİN 300 MİLYARI TARIM KESİMİNDE ÜRETİLMEKTEDİR. YANİ YOKSUL ÜRETİCİ, TÜRKİYE'NİN BİR YILDA YARATTIĞI DEĞERİN YARISINDAN FAZLASINI SAĞLAMAKTA, ANCAK BUNUN KARŞILIĞI OLARAK ÜRÜNÜNÜN GERÇEK DEĞERİNİ ALAMAMAKTADIR.

BÜYÜK SERMAYENİN TARIM ÜRÜNLERİ ÜSTÜNDEKİ OYUNU OLDUKÇA AÇIKTIR: BUĞDAYIN, PAMUĞUN, TİFTİĞİN, AYÇİÇEĞİNİN FİYATI DÜŞÜK TUTULMALIDIR. ÇÜNKÜ TABAN FİYATLARI DÜŞÜK OLUNCA PAMUKTAN KUMAŞ, AYÇİÇEĞİNDEN YAĞ, TİFTİKTEN HALI, BUĞDAYDAN UN YAPAN SANAYİCİNİN KARI DAHA FAZLA ARTACAKTIR.

Ülkemizde milyonlarca yoksul üreticinin, alın teri göznuruyla yetiştirdiği buğdayı, pancarı, tütünü, pamuğu, tiftiği üzerinde bu yıl gizli bir oyun planlanmaktadır. Kendilerine 'sanayiciler' adını vermekten ve böyle çağrılmaktan son derece mutlu görünen büyük sermaye kesimi, taban fiyatlarının düşük tutulması için bir erken seçim oyunu tezgahladılar. Bunu da açıkca söylemekten geri durmadılar. Büyük sermaye kesiminin sözcülerine göre, bu yıl seçim yılı olduğundan hükümet politik hesapların içinde olacak, bu nedenle de taban fiyatlarını yüksek tutacaktır. Onun için seçim taban fiyatlarının açıklanmasından önceki bir döneme alınmalıdır. Büyük sermayenin bu talebi iki burjuva partisi AP ve CHP'ce bastacı edildi ve ülke bir erken seçim ortamına itiliverdi...

MC NE YAPTI?..

Büyük sermayenin tarım ürünleri üstündeki oyunu oldukça açıktır. Buğdayın, pamuğun, tiftiğin, ayçiceğinin taban fiyatı düşük tutulmalıdır. Çünkü taban fiyatları düşük olunca, pamuktan kumaş,ayçiceğinden yağ, tiftikten halı, buğdaydan un yapan sanayicinin kârı daha fazla artacaktır.....

Aslında MC iktidarı geçen yıl da taban fiyatlarını oldukça düşük tutmuştur. 1975 yılındaki taban fiyatlarıyla 1976 yılında verilen fiyatlar kıyaslandığı zaman, bir tek tütün hariç 22 ürünün taban fiyatı, ülkedeki hayat pahalılığı oranının altında kaldığı görülmektedir. Geçen yıl Türkiye'de fiyatlar yüzde 25 oranında arttığı halde bir tek tütünün taban fiyatındaki artış ancak yüzde 30 oranında olmuş, diğerlerinde ise yüzde 10'un altında kalmıştır..Aşağıdaki tabloda taban fiyatı verilen ürünlerdeki iki yıllık kıyaslama görülmektedir..

ORTAK-PAZAR'A EVET YOKSUL KÖYLÜYE HAYIR

Büyük sermaye kesiminin bu yıl taban fiyatlarını düşük tutmak istemesinin temel nedenlerinden biri içine düştüğü çıkmazdan kaynaklanmaktadır. İki ay önce, "Ortak Pazar Ülkeleri" tekstil sanayicilerine şu direktifi verdi: "Bize sattığın pamuk ipliği için hükümetten her yüz liralık mal için 25 lira vergi iadesi alıyorsun. Bu nedenle de senin maliyetin ucuz, bizimki pahalı oluyor. Eşit şartlarda rekabet edebilmemiz için bu vergi iadesini yüzde 10'a düşür". Ortak-Pazar'dan gelen bu direktife, Türkiye'yi herkesten çok sevdiklerini iddia eden sanayicilerimiz hemen boyun eğdiler. Şimdi. Ortak-Pazar'a tek bir kilo pamuk ipliği satamıyorlar. Çünkü kârları düştü. Büyük kârlarını düsürmeden iplik satabilmeleri için pamuğu ucuza almaları gerek. Ucuz pamuk alabilmeleri için ise taban fiyatlarının düşük tutulması gerekiyor... Bunun açık anlamı şu, üreticinin pamuğu ucuza kapatılıp, Batılı'nın fabrikası için ucuz pamuk ipliği satılacak. Böylelikle büyük sermaye, ihracat yapan dışarıdan döviz sağlayan vatansever olma şerefini koruyacaklar....

Pamuk ipliği meselesi bundan birkaç ay önce sanayicilerle onların dümen suyunda gitmeye alışmış üreticilerin sözde temsilcilerinin bile aralarını açtı. Hür Teşebbüs Konseyinde içtikleri su ayrı gitmeyenler, birden birbirlerine saldırıverdiler. Pamuk ipliği konusunda Ortak Pazar sözcülüğünü kendine amaç edinmiş bir sanayici, başkanı bulunduğu kuruluşlar adına ard arda Ortak - Pazar'ın yönlendirdiği görüşleri öne sürünce kıyamet koptu. Ortalık toza dumana bulandı. Dünün dostları birbirlerini ağır bir dille suçlamaya başladılar. Kavgaları bugün bile sürüyor. Ancak, bu kavga üretici lehine hiçbir önem taşımıyor. Salt daha çok daha az Ortak - Pazar yanlısı olmanın kavgası oluyor...

YOKSUL KÖYLÜ

Aynı durum tiftikte söz konusudur. Türk sanayicisi dünya pazarlarına, kârlarından hiç fedakarlık etmeksizin, halı satabilmek için Türk halı sanayicisi umudunu tiftiğe bağlayan 16 milyon köylü ailesinin elinde tiftiği ucuza almak zorundadır... İç piyasada birbirleriyle anlaşıp yüksek fiyata yağ satabilmek için yağ fabrikatörleri umudunu ayçiceğine bağlayan 6 milyon üreticinin ürününü ucuza kapatmak zorundadır... Aynı durum sayısız ürünler için de geçerlidir. Türkiye'de yıllardan beri bu yolla, yani tarım ürünleri taban fiyatları düşük tutularak sanayiciye kaynak aktarılmış, büyük sermayenin kasaları doldurulmuştur...

Oysa Türkiye'de yurt içinde üretilen 560 milyarlık değerin 300 milyarı tarım kesiminde üretilmektedir. Yani yoksul üretici, Türkiye'nin bir yılda yarattığı değerin yarısından fazlasını sağlamakta, ancak bunun karşılığı olarak ürününün gerçek değerini alamamaktadır.

Taban fiyatları ne kadar arttı?..

ÜRÜNÜN CİNSİ	1975'DE TABAN FİYAT (TL)	1976'DA TABAN FİYAT (TL)	ARTIŞ YÜZDESİ (%)
Buğday	2.50	2.75	10
Fındık	14.00	14.50	4
Yaş Çay	7.50	8.50	13
Kuru Üzüm	10.00	10.50	5
Ayçiçeği	5.50	5.75	4
Kuru İncir	6.60	7.00	6
Ege Tütünü	33.00	43.00	30
Doğu Tütünü	43.00	53.00	23
Marmara Tütünü	41.00	51.00	24
Karadeniz Tütünü	44.00	54.00	23
Oğlak Tiftiği	70.00	80.00	14
İnce Tiftik	68.00	73.00	7
Pancar	0.50	0.58	16
Kışlık Haşhaş Kapsülü	21.00	23.00	10
Yazlık Haşhaş Kapsülü	17.00	19.00	11
Arpa	1.80	1.90	6
Çavdar	1.70	1.80	6
Yulaf	1.70	1.80	6
Merinos Yapağısı	40.00	50 00	25
Zeytinyağı	17.50	18.00	3
Pamuk	8.00	9.75	22

İSTANBUL'DA TİP AFİŞLERİ ÜZERİNE YAPIŞTIRILAN CHP AFİŞLERİ

TİP afişlemesi burjuvaziyi ürküttü

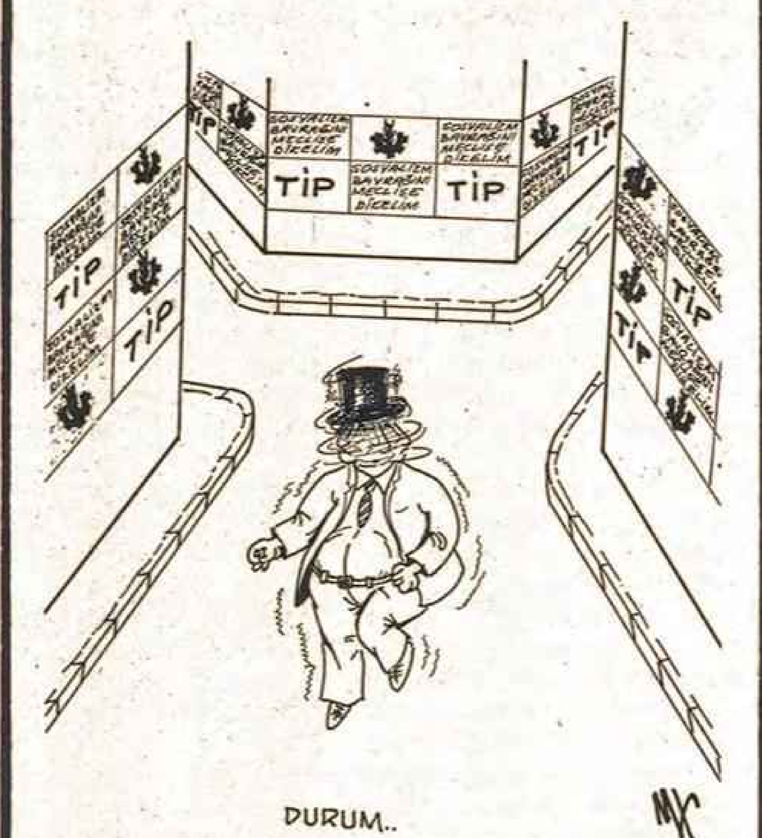
Geçtiğimiz hafta içinde vurdun ceşitli yerlerinde TİP afislemesi yapıldı. 200 bin afiş, özenli, disiplinli ve titiz bir çalışmayla kentlerin göze batıcı yerlerini süsledi.

Afişleme calışmasının her yerde düzenli ve özverili bir çaba ile yürütülmesi, yurttaşların dikkatini çekti ve takdirini topladı.

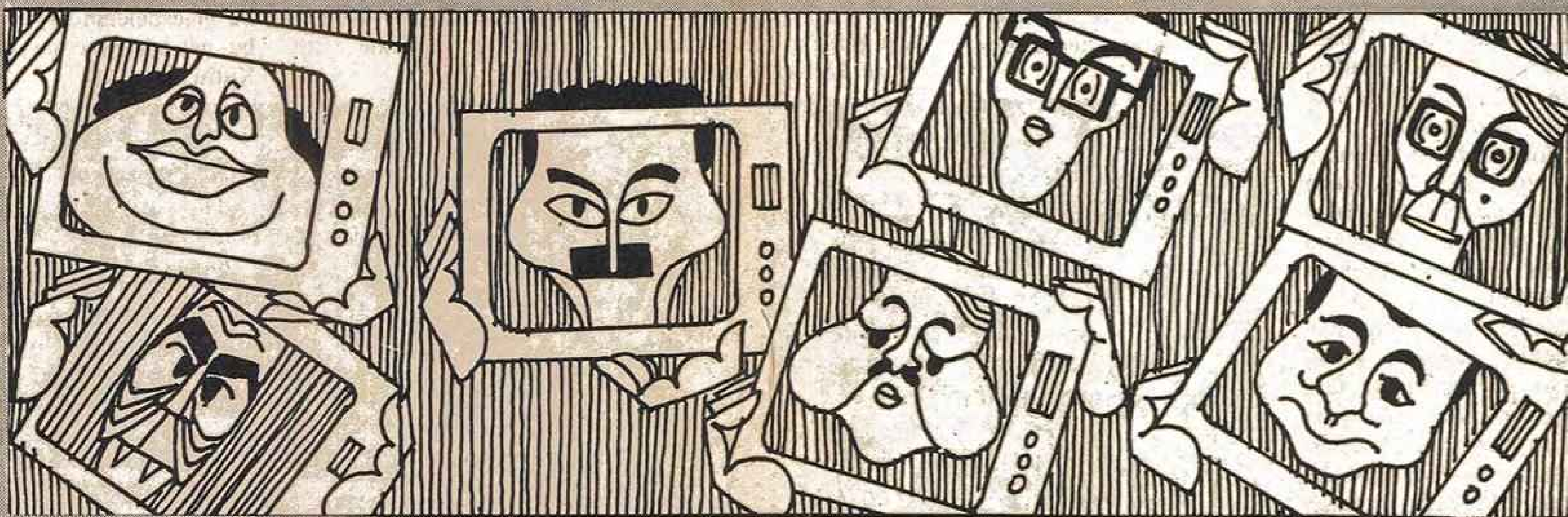
TİP afişlemesi bunun yanı sıra burjuva partilerini ve egemen çevreleri ürküttü TİP afişleriyle donatılan duvarların görünümü onları şaşırttı.

Ankara'da resmi görevliler, yukardan verilen emir gereğince afiş yırtma, kazıma işine koyuldular. Bu arada başta Mao'cu ve goşist gruplar olmak üzere bir takım CHP'lilerin, resmi görevlilere bir başka anlamda yardımcı oldukları da görüldü. Onlar da bir yandan ne idiğü belirsiz ve altıok'lu afişleri TİP afişlerinin üzerine yapıştırma, örtme telâşına düştüler.

Bir ibret belgesi olarak yaptıkları unutulmayacak. Demokrasiden kimin ne anladığı, ne anlayabileceği bugünden ortada...

LİDERLERDEN SEÇMELER

Al gözüm seyreyle...

TİMİSİ: "Bugün Türkiye özellikle ABD emperyalizminin karşısında rekabetçi bir duruma girmiş olan ve bir süper devlet haline gelmiş bulunan Sovyetler Birliği'nin yarış alanı içerisindedir. Türkiye'nin coğrafi konumu itibariyle, bulunduğu mevki itibariyle bağımsızlığı yönünden, geleceği yönünden çok uyanık olması gereklidir."

DEMİREL: "Solcu ve komünist düşünce karşısında milliyetçilik en kuvvetli düşüncedir. Milliyetçiler dörde beşe bölünürse, ülke solcuların, komünistlerin eline geçer. Milliyetçiler çoğunlukta olmalarına rağmen ülkeyi solcular idare eder. Öyleyse ülkeyi solcuların eline teslim etmemek milliyetçilerin görevidir."

ECEVİT: "Türk toplumunda bugün komünizm gerçekten ciddi bir tehlike haline gelmişse, bunda en önemli etken de Demirel'in yasal, sosyal ve ekonomik tutumudur. Hele büyük bir sorumsuzlukla son hükümet döneminde izlediği ekonomik tutumunu sürdürürse, gerçekten Türkiye için komünizm ciddi bir tehlike haline belki o zaman gelebilir."

TÜRKEŞ: "Milliyetçi Hareket, Türk milliyetçiliğini aksiyon haline getirmekle, milliyetçiliği herkese kabul ettirdi. Yeni CHP'nin milliyetçiliği mahkemeye veren başı dahi, sıkıştırılınca 'gerçekten milliyetçi' olduğunu söylemek zorunda kalmaktadır. Milliyetçilik düşmanlarına dahi bu sözü söyletebilmek milliyetçiliğin gücünü gösteren bir belgedir."

ERBAKAN: "Malatya'mızda, Milli Selâmet'in Battal Gazi gibi kılıcını çekip bir manevi nara atarak 'hodri meydan' deyişi elbette tarihi bir hadise olacaktır. Battal Gazi'nin önünde nasıl Bizans duramadı ise bugün de milli görüşün önünde yanlış zihniyetler manevi sahada aynı duruma düşmeye mahkumdur."

BOZBEYLİ: "Türkiye'de hem komünist hem de faşist vardır. Faşizm, komünizmin gelişmesinden tedirgindir. Bugün komünizm tehlikesi, faşizmden daha ağır basmaktadır."

FEYZİOĞLU:"Parmak ayrı da olsa kol birdir. CGP hükümete muhalif olsalar bile devlete ve millete muhalif olmadığını bilenlerin partisidir. CGP eli silahlı çeteleri affeden ve anarşiyi hortlatan parti değildir."

NASIL MİLYONER OLUNUR?..

Yapma işini doldur cebini

- Burnun koku alacak! nerde, ne zaman hangi kararnamenin çıkacağını bileceksin. Resmi gazeteyi çok iyi izleyeceksin. Keyfime okumuyorum ben bu gazeteleri. Yoksa ben de bilirim senin gibi renkli çıplak kadın resimlerine bakmayı...

Işbilir genç müteahhidin anlattıkları daha bir müddet sürdü. Kendisini dinlemekte olan kardeşinin pek söyleyecek bir sözü yoktu. Ağabeyi gibi düşünmese de harçlığını ondan alıyordu, üniversite okumasına en büyük destek o oluyordu. Biliyordu, müteahhitlik denilen bu çok (t) ve (h) harfi ile yazılan bu garip isimli mesleğin çarpık kapitalist ülkelerde değeri olmaktan öte hicbir anlam ifade etmediğini ama, ağabeyine karşı gelmek istemiyordu. O yüzden hikayeyi sonuna kadar dinledi.

ÇOK KÂR İÇİN GEÇ TESLİM

Ağabeyi bundan bir süre önce bazı ihalelere girmişti. Bazı bakanlıklardan işler almıştı. Bu müteahhitlik işlerini yürütürken işler tavsamış, aksamış zamanında teslimi gereken konularla gecikmeler olmuştu. Kardeşi enflasyonu ve fiyatların arttığını söyleyerek bilgiçlik yapmak istemiş, ağabeyisi kendisine "Müteahhitlik kâr etmek içindir. İşi ne kadar geç teslim edersen o kadar kâr edersin." cevabını vermisti. Pek anlayamamıştı üniversiteli genç bu söylenenleri. Bu yüzdendi ağabeyinden dinlediği bugünkü nutuk...

RESMİ GAZETE'DE YAZILANLARI ANLAMAK

Ama epeyde öğrenmişti olup biteni bu nutukla. Ağabeyi o yüzü pek sevimsiz görünen, icinde zor anlaşılır cümleler bulunan Resmi Gazete'nin 16 Mart 1977 günkü nüshasını altını kırmızı kalemlerle çizerek pek keyifli okumuştu. Bu altını çizdiği yazı hükümetin bir genelgesiydi. Laf laf üzerine konularak çok uzatılmıştı. Çok şeyler anlatılmıştı. Ama özeti şuydu genelgenin: 1974-1975 1976 yıllarından bu yana aksamakta olan çeşitli müteahhitlere verilmiş olan ihaleleri ne sebepten olursa olsun gecikmiş ve 1977 yılına kalmışsa "artan hayat pahalılığı ve fiyatlar" nedeniyle 1977 birim fiyatlarından işlem görecektir. Böylece örneğin İller Bankası'ndan 1975 yılında 1976'da bitirilmek üzere bir elektrik ihalesi almış olan müteahhit bunu bitirmemisse, 1977 yılında kendisinden hesap sorulmayacağı gibi, ödemeleri de bu yılın fiyatlarına göre yapılacak. Yani kendisine yüzde 34 fiyat artışı devlet kasasından ödenecek.

MÜTEAHHİT HESAPLAMASA DA HÜKÜMET VERİR

Söylenene göre, daha doğrusu Devlet Planlama Teşkilatı'nın açıklamalarına göre 400 milyar lira tutarındaki ihale edilmiş proje aksamış durumda. Yani 1977 Mart'ında bitmemis. Ve bunlara yüzde 34 fazla ödeme yapılacak. Devlet kasasından bir genelge ile müteahhitlere milyarları aşan bir yardımda bulunulacak. Sanki bu müteahhitler, ihalelere girişte hesapları ona göre yapmamışlar gibi, siyasilerin demeçlerine inanarak fiyatların artmayacağına inanmışlar gibi, korunacaklar.

Neyse biz bırakıp bu büyük rakamları dönelim hikayemize. Kardeşine övünen işbilir genç müteahhidin bu işten kişisel kazancı 1 milyon liracık olmuş. Gerisi laf-ı güzaf...

Ahmet ULAŞ

%34

AKSAMALI PROJE

Gençlik işçi sınıfının yolundan yürüyecektir

İLERİCİ DEMOKRATİK KİTLE KURULUŞLARI OLARAK, ÖĞRENCİ ÖRGÜTLERİNİN İLK GÖREVİ, MESLEKİ VE SENDİKAL KİTLE KURULUŞLARINDA OLDUĞU GİBİ, KENDİ KİTLESİNİN SOMUT SORUNLARIYLA İLGİLENMEK UĞRAŞMAKTIR.

ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN, BURJUVAZİNİN ISRARLA SAVUNDUĞU ÜZERE YALNIZ DERSLERİ VE KİTAPLARI İLE MEŞGUL OLMALARI ELBETTE BEKLENEMEZ. YURT VE DÜNYA SORUNLARI İLE İLGİLENMEK HEM HAKLARI, HEM GÖREVLERİDİR.

Öğrencilerin can güvenliği, öğrenim özgürlüğü, MC ile adını bulan faşist zorbalığın ağır tehdidi altında. İlerici öğrenciler, yurtlarda, okullarda, evde sokakta ardı arkası kesilmeyen baskınlardan, saldırılardan, ardı arkası gelmeyen cinayetlerden tedirgin.

MC iki yılı aşkın bir zamandır, ideolojik tahrip ve kuşatmasının ağırlığını en çok duyurduğu öğrenci kitlesi üzerine terör kurdu.

Yüzü aşkın ilerici, genç faili meçhul cinayetlere kurban gitti. MC yönetimi, toplum üzerinde kurumlaştırmayı denediği yılgınlık ve korkuyu okullarda adeta laboratuvarlaştırdı.

Bu arada, binlerce, on binlerce ilerici öğrenci öğrenim yıllarını kaybetti. Yaşamlarının çok değerli parçaları MC'nin kanlı terör harekatıyla iptal edildi.

Bu saldırıların önlenmesi, yurtlarda ve okullarda sükunun, normal yaşam ve öğrenim koşullarının sağlanması hedefi etrafında büyük kitlenin birleştirilip, harekete geçirilmesi mümkündür

Bu yapılmalıdır.

Ancak. unutulmamalıdır ki, en büyük ve gerçek güç kaynağı, kitlesel birleşme, en etkin mücadele aracı disiplinli, birleşik kitle hareketidir.

Bilinmektedir ki, kitle örgütleri, toplum yapısında demokratik birimler olarak toplumun genel gidişiyle, sorunlarıyla ilgilenip bir tutum ve tavır alırlar. Toplumsal-siyasal yaşamda seslerini duyururlar. Ama kitle örgütleri siyasal parti değildir. Daha ileri toplum yaşamına ve ilerici demokratik mücadeleye asıl, kendi alanlarında üzerlerine düşen görevleri başararak katkıda bulunurlar.

Unutmamalı ki, emperyalizm, faşizm ve gericilik toplumun her alan ve kesiminde yansır, etkisini gösterir.

Kitle örgütleri, bu arada gençlik örgütleri kendi kesimlerindeki bu yansımalara ve etkilere karşı mücadele vererek, emperyalizme, faşizme ve gericiliğe karşı en etkin mücadeleyi vermiş olurlar.

Bu çeşitli alan ve kesimlerdeki mücadeleler birbirleriyle uyumlaşarak ve bütünleşerek bir devrimci dalga oluşturur. Bu uyum ve bütünleşmeyi sağlamak işçi sınıfı partisinin görevidir. Bu bilinç içinde gençler, işçi sınıfının öncülüğünde onun yolundan yürümelidir; yürüyecektir...

Merhaba gençler

GENÇLER ÖRGÜTLÜ ÇALIŞMA VE PARTİYE İNANÇLA "İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİLİĞİNİN" GEREKLERİNİ ÖĞRENEBİLİR. AKSİ HALDE BURJUVAZİNİN KULLANIMINDAN KURTULAMAZ.

Merhaba Gençler;

İsterseniz öncelikle sizi şu anda çok ilgilendiren "Gençlik olaylarının" Türkiye'de nasıl bir tarihi köken içinde geliştiğini ele alarak başlayalım dostluğumuza.

Durun hemen kızmayın, işçi sınıfı hareketinden kopuk bir gençlik hareketinden söz etmeyeceğiz. Ama, konuyu yerli yerine koymaya çalışacağımız için anlatımımız içinde gençlik-işçi sınıfı ilişkisini anlatacağız.

Türkiye'de gençlik hareketleri ilk olarak 1860 yıllarında Mekteb-i Tıbbiyeyi Şahane öğrencilerinin cemiyet kurmasıyla başlar. Bu örgüt 1870 yılında ilk eylemini harçların artırılmasına karşı yaptı. 1890'da ise , Mektebi Mülkiye öğrencilerinin "şekilsel hürriyet" konusunda yürüttükleri eylemler, İstanbul Darülfünunun on yıl süre ile kapanması sonucunu doğurdu.

Yeni örgütlenme dönemi İkinci Meşrutiyet'e rastladı. 1908 - 1910 yıllarında özellikle Alman milliyetçiliğinin etkisiyle yöresel ve merkezi örgütler kuruldu. Ve bu örgütler kısa bir süre sonra patlak veren Birinci Dünya Savaşı'na gönüllü gönderme kuruluşları haline dönüştü.

Yeni Türkiye Cumhuriyeti genç bir ülke olarak 1920'li yılları yaşarken gençler tek partinin güdümündeki yeni örgütlerini kurdular. Ne 1924 Anayasasının yapılışı, ne İzmir İktisat Kongresi gibi ülkenin kapitalistleştirilmesi girişimlerinde ne de biçimsel devrimlerin yapılışı sırasında gençlik içinde toplandıkları örgütlerle hiçbir etkenlik ve eleştiri getiremedi. 1930'lu yıllarda tek partinin "imtiyazsız sınıfsız kaynaşmış bir kitle" yaratma çabalarına ise, Vagon Lee ve Razgart olaylarıyla yandaşlık etmenin ötesinde de hiçbir varlık göstermedi. 1940'lı yıllarda ilk kez işçi sınıfının varlığını kabul eden öğrenciler örgütlenme calışmalarına giriştiler. Bu örgütlenme içersinde yer alan öğrenci liderlerinin büyük bir kısmı 1950 yılında yeni iktidar dönemini yaşayan Demokrat Parti yöneticilerince suçlandı ve "komünistlik" gerekçesiyle tutuklandılar. Bu durum 1960 yılına kadar bir suskunluğun yaşanması sonucunu doğurdu.

1960 yılında 27 Mayıs hareketi öncesi gençlik CHP paralelinde çeşitli gösteriler içerisinde bir anlamda örgütsüz ama yığınsal olarak yer aldı. Türkiye'de gençliğin önünde bir ışığın yanması ve "işçi sınıfı" ile kopmaz bir bağın kurulmasının gerekli olduğuna inanç TİP'in kurulması ile başladı. Aynı yıllarda yapılan yoğun yayınlar da gençliğin farklı bir örgütlenme gerekliliğine inanması sonucunu doğurdu.

1964 yılına kadar CHP'nin yan örgütü niteliğinden öte gidemeyen TMTF o yılda "Milli Petrol" kampanyasıyla başlayan hızlı bir eylem trafiği içinde işçi sınıfına verdiği önemi her geçen gün daha artırdı. Bu yeni gelişim CHP merkezinin bu örgüt yöneticilerini denetim altına almak istemesi sonucunu doğurmasının yanı sıra, yeni bir örgütlenme türünün denenmesi gerekliliğini de ortaya koydu. Fikir Kulüpleri Federasyonu, işçi sınıfı yandaşı olma amacını taşıyan, TİP paralelinde bir gençlik örgütlenmesi gereksinmesinin sonucu olarak ortaya çıktı. Kısa sürede büyük bir gelişim gösterdi. Parti çalışmalarıyla eşgüdüm içinde bulunduğu 1968 yılı sonuna kadar da birçok eylemde büyük başarılar elde etti.

1969 yılı içinde Parti yandaşlığını terkedip sapkınlıklara düşen bazı gençlik liderleri, FKF'yi Devrimci Gençlik Federasyonu haline getirirlerken yeni bir dönemin başlamasına da yol açtılar. Parti ile eşgüdüm ve ortak çalışma özelliğini kaybeden örgütler, amipler gibi çoğalarak herbiri bir yana gittiler. Gençlik içinde dünün dostları, bugünün düşmanları, bugünün dostları yarının düşmanları halini almakta gecikmediler. 12 Mart ve sonrası bu yanlışlar içinde yaşandı. Bu gün de bu yanlış gençlik içinde yaygınlığını sürdürmekte.

Bizce bundan kurtuluşun tek yolu "gençlik devrimciliğinden" çıkıp, "işçi sınıfı devrimciliğinin" gereklerinin bilinmesine bağlıdır. Bu da örgütlü çalışma ve partiye inançtan doğar. Yoksa gençler bütün iyi niyetlerine karşın burjuvazinin işçi sınıfına karşı, işçi sınıfı devrimcilerine karşı kullandıkları araçlar olmaktan kurtulamazlar...

Osman S.AROLAT

TİP SEÇİMDE

Alper Uygur

NOT: Geçen sayımızda yer alan Julius Fuçik'in ünlü "Darağacından Notlar"ın çizgi romanı, teknik zorunlulukların romanın özünü gereğince yansıtma olanağını ortadan kaldıracağı endişesiyle yayından çıkarılmıştır. Özür dileriz.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN
GÖREV
SOSYALİZM BAYRAĞINI MECLİSE DİKELİM

Doğu'da insanlık dışı uygulamaya son

Türkiye'nin herhangi bir bölgesinde meydana geldiğinde "normal" veya "basit zabıta olayı"dır deyip geçilen olaylar, Doğu ve Güney doğuda meydana geldiğinde, oluş nedeni ve biçimiyle ele alınmamakta, geliştirilmekte ve abartılarak yaygınlaştırılmak istenmektedir.

Hergun yeni bir örneğine rastladığımız hudut olayları, devlet bürokrasisine karşı olan çıkışlar, anti-demokratik bir baskıya karşı toplu protestolar, yapılış amacından saptırılarak, abartılıp geliştirilmekte ve egemen çevrelerin elinde kitlelere karşı kullanılan baskı aracına dönüştürülmektedir. Kısacası bölgesel bir sıkı yönetim oluşturulmaktadır. Doğu Beyazıt, Hakkari, Mardin, Diyarbakır ve son olarak Tunceli'de ve köylerinde meydana gelen olayların herbiri, bölgesel bir sıkıyönetimin, ırkçı şoven milliyetçi baskı ve uygulamaların gerekçesi olacak şekilde geliştirilmiş ve faşist uygulamalara fırsat hazırlamıştır.

Tarihte ilk defa işçi sınıfı, iktidar mücadelesi ve sonrasında kendisi ile birlikte tüm sınıf ve tabakaların sömürüden ve baskıdan kurtulması için uğraş vermiştir. Bu uğraş, Dünya ve Türkiye işçi sınıflarının kaçınamıyacakları reddedilmesi olanaksız tarihsel görevleridir.

Türkiye işçi sınıfı ve onun sosyalizmi hedef alan politik örgütü Türkiye İşçi Partisi, burjuvaziye karşı verilen tüm ekonomik, demokratik kitle hareketlerine nasıl bakıyorsa, bu hareketlerin doğrultusunu sosyalizm için verilen mücadele eksenine bağlamaya çalışıyorsa; Doğu ve Güney Doğu halkının demokratik hareketlerine de aynı şekilde bakar ve değerlendirir. Türkiye İşçi Partisi'nin kuracağı işçi sınıfı demokrasisinde ancak, ırkçı, şoven milliyetçi baskılar kesinlikle son bulacak, gerçekten eşitlik ve kardeşlik gerçekleştirilebilecektir. İşçi sınıfı demokrasisi, işçi sınıfının nihai kurtuluşunu gerçekleştireceği gibi, baskıları ve hertürden ayrıcalık ve eşitsizlikleri de sona erdirecek bir sistemdir.

İşçi sınıfı partileri, kademeleri ve üyeleriyle, işçi sınıfının kitlesel hareketlerine öncülük ederek onların kendisine güvenmesini nasıl gerçekleştirmişse, ırkçı-şoven milliyetçi baskılara karşı verilen demokratik hareketlere öncülük ederek, politik hareketine de güven duymalarını sağlamışlardır. İşçi sınıfı partilerinin bu tavrı, başta işçi sınıfı olmak üzere toplumdaki tüm demokratik kitlesel hareketlerle partiyi et ve tırnak gibi birbirine bağlamıştır.

TİP, Türkiye'de demokratik hak ve özgürlüklerin korunması, genişletilmesi ve geliştirilmesi mücadelesini verirken, Doğu ve Güney Doğu'da da ırkçı, şoven milliyetçi baskılara, haksızlıklara ve ezici uygulamalara karşı halkın demokratik hak ve özgürlüklerini geliştirmek ve genişletmek mücadelesini verecektir. TİP bu mücadeleyi verirken, burjuvazinin hazırlayacağı provakasyonlara, bunları baskıcı, şoven milliyetçi yönetimi için bir bahane olarak kullanmak isteğine de alet olmamaya son derece dikkat edecektir. Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın dediği gibi "....Ne kadar iyi niyetle demokratik, ilerici niyetlerle olursa olsun, hesapsızca yapılacak hareketler, halk kitlelerini geçit vermez yollara sürükleyip, onların kırılmasına, perişan olmasına sebep olacak hareketler, asla tevessül edilmemesi gereken yollar, hareketlerdir."

Memurlar siyasi haklarını alacaktır!

"-TÜRKİYE'DE MEMURLAR SİYASAL PARTİLERE VE SENDİKALARA ÜYE OLMAKTAN YOKSUN BIRAKILMIŞLARDIR TÜRKİYE, DÜNYA ÜZERİNDE, MEMURLARA SENDİKALARDA ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ TANINMAYAN SEKİZ ÜLKEDEN BİRİDİR. BUNUN UTANCI BİZ EMEKÇİLERE AİT DEĞİLDİR.

ERHAN TEZGÖR
(Tüm-Der Genel Başkanı)

DEMOKRATİK TOPLUMSAL MUHALEFETİN ÖNÜNDE HİÇ BİR GÜÇ DURAMAZ

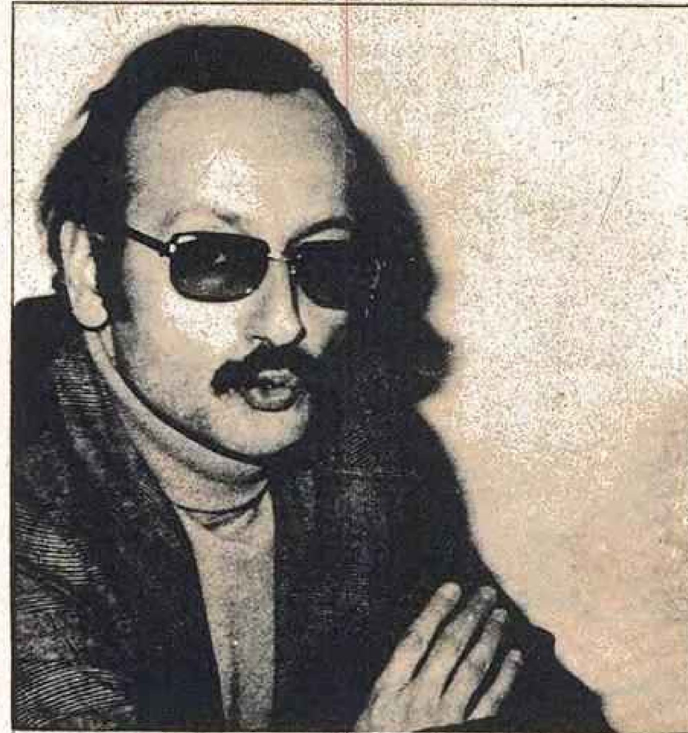
Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıf ve tabakaların ve bu arada memurların, her düzeydeki örgütlenme özgürlüklerine, gerek yasal gerekse fiili sınırlamaların getirildiği, sermaye sınıfı örgütlerinin ise, devletin tüm olanaklarıyla desteklendiği bilinmektedir. Bilinen bir diğer gerçek ise, ülkemizde mevcut sınıf ve tabakalar arasında, örgütlenme özgürlüğüne en ağır darbelerin indirildiği tabaka memurlardır.

Türkiye'de, memurların dışında hiç bir sınıf ve tabakanın örgütlenme özgürlüğüne Anayasal bir sınırlandırma getirilmemiştir. Memurlar, Anayasa'nın 119 uncu maddesi çerçevesinde "siyasi partilere ve sendikalara üye" olmaktan yoksun bırakılmışlardır. Türkiye, dünya üzerinde, memurlara sendikalarda örgütlenme özgürlüğü tanınmayan sekiz ülkeden biridir ve her halda bunun utancı biz emekçilere ait değildir.

Siyasi partilere girebilme ve siyasi faaliyette bulunabilme özgürlüğü ise, memurlar için dört yılda bir yapılan seçimlerde, karanlık odada bir oy atmaya indirgenmiştir. Ülkemizde, bir milyona varan kitlesiyle memurlar önemli bir güce sahiptir. Memurların çıkarlarının sermaye sınıfıyla çeliştiğini çok iyi bilen egemen güçler, bu emekçi katmanın işçi sınıfının mücadele ittifakı içinde aktif görev almalarını engellemeyi amaçlamaktadırlar.

Ancak unutmaktadırlar ki, arzu edilen düzeyde olmasa da örgütlü olarak verilen müeadeleler, mutlaka başarıya ulaşır ve yasal sınırlamaları aşarak onları kendi yararına değiştirir. Etkin bir mücadeleye kanalize edilebilen demokratik toplumsal muhalefetin önünde hiç bir güç duramaz. Nitekim bugün, memurların grevli toplu sözleşmeli sendikal hak talepleriyle, siyasi haklarını alma mücadeleleri içiçe geçmiş durumdadır.

Verilen aktif mücadele, kazanımlar doğurmaya başlamıştır. Bir komisyon kararıyla evvelce memur olan 200 bin masa emekçisi sendikal haklarını alarak işçi statüsüne geçtiler ve aynı zamanda siyasi haklarına kavuştular. Artık kapı aralanmıştır. Görev bu kapıyı ardına kadar açarak, çok üst düzeyde bir avuç yönetici dışında kalan tüm memurları sendikal hakka ve dolayısıyle siyasi hakka kavuşturmaktır. İşçi memur ayırımına son verecek ve memurların işçi sınıfı sendikalarında örgütlenmesini sağlayacak bu karara sahip siyasi partileri desteklemek, kaçınılmaz bir görevdir.

"-SENDİKAL HAKLAR İÇİN MÜCADELE İLE SİYASAL HAKLAR İÇİN MÜCADELE BİR BÜTÜNDÜR. GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ BİLE OLSA YALNIZÇA SENDİKAL HAKLARIN KAZANILMASI, SİYASAL HAKLAR ALINAMADIĞI SÜRECE BU HAKLARDAN YOKSUN OLANLARIN SORUNLARINI ÇÖZMEYE YETMEYECEKTİR.

AYKUT GÖKER
(Tüted Genel Başkanı)

TEKNİK ELEMANLAR, SİYASAL HAKLARINI ALMA MÜCADELESİNDE HER ZAMANKİNDEN DAHA KARARLIDIR

İşçi-memur ayrımı yapılmaksızın tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakların sağlanmasına yönelik talebimiz doğal olarak bir başka talebi de içermektedir: "siyasal haklar" talebini...

Sendikal haklar için mücadele ile siyasal haklar için mücadele bir bütündür. Grevli, toplu sözleşmeli bile olsa, yalnızca sendikal hakların kazanılması, siyasal haklar alınamadığı sürece bu haklardan yoksun olanların sorunlarını çözmeye yetmeyecektir. Nedeni bellidir. İster herhangi bir özlük hakkın kazanılması ile ilgili olsun, isterse tüm çalışanların ülke genelindeki ekonomik-demokratik talepleri ile ilgili bulunsun hiç bir sorun siyasi çözümlerden bağımsız olarak, siyasetten soyutlanarak çözülemez.

ÖRGÜTLÜ GÜÇ

Ve sorunlar, sorunu olanların yani fiilen, içinde bulundukları durumdan şikayetçi olanların, içinde bulundukları durumu iyileştirmek isteyenlerin ya da korumak isteyenlerin siyasi faaliyeti, siyasi mücadelesi ile ve örgütlü güçlerini somutladıkları partileri eliyle çözülür. Temelde bu kural toplumun tüm sınıfları için geçerlidir.

Ama ne var ki, ülkemizde tüm siyasi haklarına sahip, her tür siyasi faaliyette bulunma serbestisine sahip bulunan büyük burjuvaziye karşın, devlet aygıtını işletmekle yükümlü bulunanlara yani kamu kesiminde çalışan memurlara, teknik elemanlara, öğretmenlere hiç bir dönemde siyasi haklarının asgarisi bile verilmemiştir. Bu, çarpıcı bir olgudur. Büyük burjuvazinin ve onun siyasi iktidarlarının devlet aygıtına ve tüm çalışanların bir parçası olan kamu kesimi çalışanlarına ilişkin yaklaşımının somuta yansımasıdır.

HAKLAR ALINACAKTIR!

Ama tüm kamu kesiminde çalışanlar ve bunların bir parçası olan teknik elemanlar bugün, siyasi haklarını alma mücadelesinde her zamankinden daha kararlılar. Ve siyasi haklardan yoksun kamu çalışanları siyasi faaliyette bulunma, tüm çalışanların sorunlarına temelli çözümler getirme yolunda yürüyen işçi sınıfının partisinde faaliyet gösterme hakkını mutlaka alacaklardır.

TİP MECLİSTE

SOSYALİZM, TİP PARLAMENTOYA GİRDİKTEN SONRA YURT DÜZEYİNE DALGA DALGA YAYILIYORDU. İŞÇİMİZ, KÖYLÜMÜZ HER GÜN BİRAZ DAHA KENDİ GERCEKLERİNİ GÖRÜYOR, ÇÖZÜM YOLUNUN ANCAK KENDİ İDEOLOJİSİNDE OLDUĞUNU ANLIYORDU.

GÖREV'in geçen sayısında 1965-1969 yılları arasında Meclis'te bulunan TİP Adana eski milletvekili Ali Karcı'nın o döneme ilişkin anılarına yer vermiştik.

Aşağıda gene aynı dönemde TİP Yozgat milletvekili olarak Meclis'te bulunan Yusuf Ziya Bahadınlı'nın anılarını bulacaksınız.

Burada belirtilmesi gereken bir nokta vardır: Anılarını anlatmalarını istediğimiz sosyalist eski milletvekilleri bize hemen hemen ayaküstü bir zaman aralığında belleklerinde bulunan sıcak olayları özet olarak nakletmektedirler.

Doğal olarak her iki sosyalist eski milletvekilinin belirttiği gibi, TİP'in 1965-1969 dönemindeki Meclis'teki varlığı ilginç ve önemli bir inceleme konusudur.

Konuya bu çerçeve içinde bakılmasının yararlı olacağı kanısındayız.

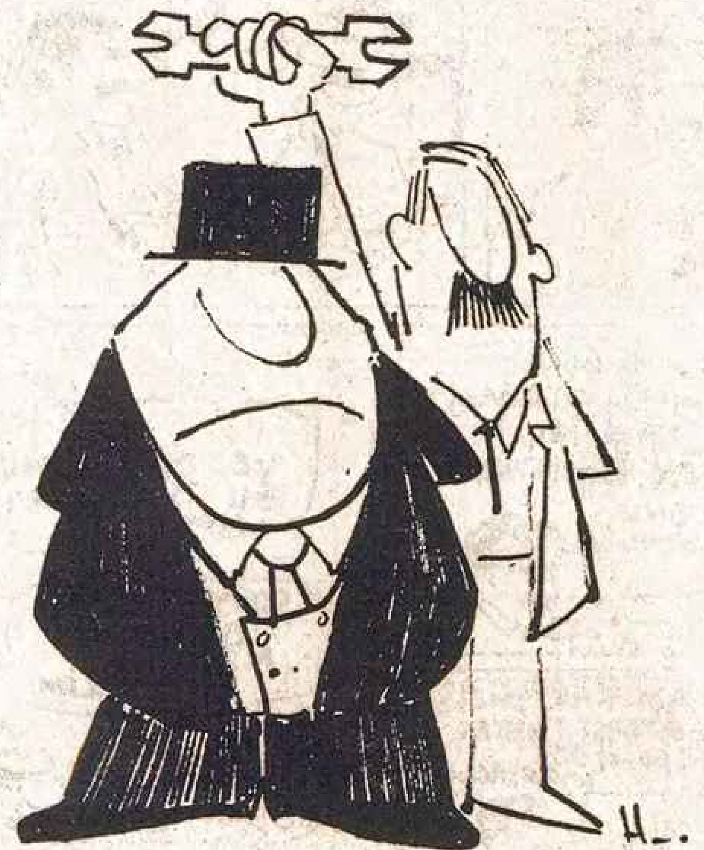
Erol ÖZKÖK

Türkiye İşçi Partisi'nin parlamentova girisi önemli bir olaydır. Sosyalizmin yaygınlaşmasında, kavranmasında, kitlelerce anlaşılır olmasında o günlerin payı büyüktür.

Uzun yıllar Meclis Genel Sekreterliği yapmış biri geçenlerde, "bunca vıl Mecliste bulundum. TİP'in parlamentoya girdiği yılları unutamıyorum. Yurt sorunlarının bilimsel açıdan tartısılmasının zevkine o vıllarda vardım. Her gün bir şeyler öğreniyorduk..." diyordu.

"Toplumculuk" deniyordu önceleri . "Sosvalizm" sözcüğü, parlamento tutanaklarına TİP ile girdi. Yurt ve dünya olaylarına bilimsel sosyalist açıdan bakmak ve anlamak çok güçtü. Burjuvazinin Mecliste ve diğer kuruluşlardaki temsilcilerinin ve adamlarının kafalarında her an bir şok etkisi yaratıyordu...

Saçlarım o dönemin ilk bir yılı içinde ağardı. Her an en azından dövülmek, hakaret görmek olanak dahilindeydi. Meclis'te ilk tekmeyi, Ankara'nın yoksul bir köyünden çıkıp Meclis'e gelmiş bir milletvekilinden yedim. "Bunlar vuruyor, belki de kendi açılarından haklılar, ama sana ne oluyor!" dedim. Bel bel yüzüme baktı.

"POLİTİKA YAPIYORUZ!.."

Koridorlarda, salonlarda, lokantada, genel yerlerde yanımızdan geçen kimi partilerin milletvekillerinin diş gıcırtılarını duyardık. Kimileriyle de yan yana geldiğimizde, bir de kimsenin görmediği, duymadığı bir yerse. "çok haklısınız, sizin yerinizde olsam, ben de aynı şeyi yapardım, kutlarım sizi; ne var ki politika yapıyoruz kardeşim..." diyenlere çok rastladım. Bunlardan biriyle dolaplarımız yan yanaydı. Mektuplarımızı alırken, eşyalarımızı koyarken rastlaşır, konusurduk Efendiden , sessiz bir adamdı. Bir gün kürsüden parmağıyla beni göstererek sövmeye başlamasın mı! Biraz sonra dolaplarda buluştuk(!). Üzgün üzgün yüzüme baktığını hatırlıyorum. Sağına soluna baktı, bizden başka kimse yoktu. "Kusura bakma" dedi, "üzülmediğimi mi sanıyorsun, ne var ki bu devevi gütmem gerekiyor..."

Yine onlardan biriyle, şimdi bir partinin genel başkan yardımcısı, koridorda yürüyor, daha önce komisyonda tartışılan bir konu üstüne konuşuyorduk. Davranışı uygarçaydı. Arada bir de elini omuzuma atıyor, gülüyordu. Birden koridorun öbür ucunda bize doğru gelen bir küme insan gördük. Gelenler onun partisindendi, biri de bakandı. Biraz önce gülen, şakalaşan, elini omuzuma atan milletvekili, durup dururken yana çekildi ve vargücüyle çantasını burnumun üstüne indiriverdi.

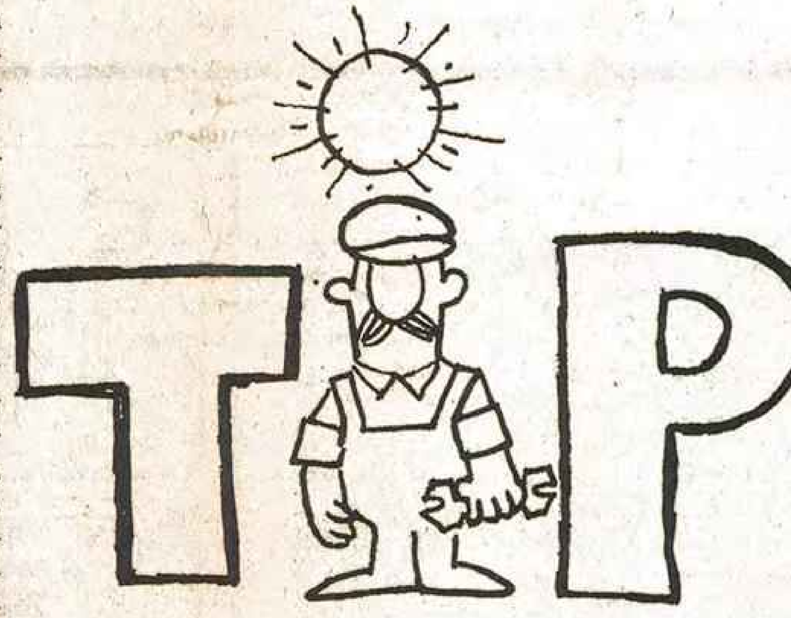
Daha sonra alışır olduk. Artık her gün birimizin ya kafatası, ya göğüs kemiği ya da dişleri kırılıyordu...

HALK BİLİYOR

Bir de bu havanın yurt düzeyine yansıması vardı. Kendi seçim bölgemde, özellikle kentte, her gidişimde otellerde yer olmazdı ne hikmetse, kahvelerde cayın olmadığı gibi. Lokantalarda "yemek yok" denmezdi, ama beş liralık bir porsiyon yemeğin ücreti bir anda on beş lira oluverirdi. Ardından köylere giderdim. Kentli hemşehrilerinin yaptıklarını unutturmak istercesine candandılar, yemez yedirirlerdi köylüler.

Bu davranışların tersi de oluyordu, hem de sık sık. Uçakla Samsun'dan Ankara'ya dönerken, uçağın pilotları beni tanıdıklarından sevinçlerinden ne yapacaklarını bilemediler, Ankara'ya inene dek yanlarından ayırmadılar. Çanakkale'nin bir ilçesinde bir balıkçı işçisinin, konuşmamı kesmek isteyen bir parti başkanının suratına indirdiği yumruğu unutamıyorum. Çorum'da bin kişinin, biz üç kişiyi linç etmeğe kalktığında bir öğretmenin tek başına yanımızda yer alması bir yiğitlik örneğiydi.

Sosyalizm, TİP parlamentoya girdikten sonra yurt düzeyine dalga dalga yayılıyordu. İsçimiz, köylümüz her gün biraz daha kendi gerçeklerini görüvor, çözüm yolunun ancak kendi ideolojisinde olduğunu anlıyordu. Ağalar, patronlar ve Meclis'deki temsilcileri de ceketlerinin iç cebinde Marksizme dair broşürler gezdiriyordular. Başbakan "kominizm" diyordu önceleri, bir parti başkanı da "komonizm"....Moskava'ya giden bir grup AP'li parlamenter , kapı kapı "asılı şapka" arayıp durduklarını anlatmışlardı. Simdi "sağın akıllı temsilcileri" olduklarını söyleyenler, o zamanlar, sağın asırı dincilik olduğunu sanıyorlardı.

TİP parlamentoya girdikten sonra herkes, bildiğine yeni şeyler ekledi; yeni şeyler öğrendi, kimi şeyler biraz daha açıklığa kavuştu.

Ayak üstü sorduğunuz soruya ayak ustu yanıtıar bunlar. Oysa bu bir inceleme konusudur, ayrıca gereklidir de...